

מאז עליית אדולף היטלר לשלטון בגרמניה, היו תכניות להפלתו מהשלטון. חלק ניכר מתכניות אלו תוכנן על ידי קצינים גבוהים, אשר התנהגותו של הרב"ט לשעבר לא היתה לרוחם. השינויים שערך במטה הכללי, החלפתם של הגנרלים בלומברג ופריטש, באמצעות סיבוכים בשערוריות מין מפוברקות, והצבתם של קצינים נאמנים לו במקומם, ושבועת הנאמנות שהכריח היטלר את כל חיילי הוורמאכט להישבע לו באופן אישי, גרמו לרבים מן הקצינים לחשוב על הדחתו.

כבר בימי ועידת מינכן, עת עמדה גרמניה בסכנה של מלחמה עם בריטניה וצרפת, בשל דרישת היטלר לצרף לרייך את חבל הסודטים, מלחמה, אשר במאזן הכוחות שהיה אז נראתה כחסרת סיכוי לצבא הגרמני, תכננו הגנרלים הגרמנים לעצור את היטלר ולהכריז כי אינו שפוי, כאשר ייתן לכוחות את הפקודה לכוחות לנוע. בגידת הבריטים והצרפתים בעם הצ'כי בוועידת מינכן, והצלחתו המפתיעה של היטלר להשתלט על חבל הסודטים ללא קרב, הוציאו את הרוח ממפרשי הקושרים.

עם זאת, חלק מן הקושרים, אנטי נאצים מושבעים, המשיכו בתכנון תכניותיהם, תוך שהם מחכים לשעת כושר. הדבר הגיע לידי כך שהאבווהר, שירות המודיעין הצבאי הגרמני, שימש כמטה פעיל לקושרים, ובכירים באבווהר הודיעו למדינות כגון דנמרק ונורבגיה, כי הצבא הגרמני עומד לפלוש אליהן. בראש הקושרים באבווהר עמדו האדמירל וילהלם קאנאריס, וסגנו הגנרל הנס אוסטר.

מאחר וחלק ניכר מן הקושרים בקרב הצבא לא תמך בקשר בשל אי מוסריותו של המשטר הנאצי, אלא בשל החשש מהרפתקנותו, היו השנים שבין ועידת מינכן, ובין הפלישה לברית המועצות שנים בהן לא יכלו הקושרים לפעול. עם הפלישה לברית המועצות, ועם שהסתבר עומק התסבוכת שזו יצרה, חודשה פעילות הקושרים במרץ מוגבר. נסיון ראשון של קבוצת קושרים לעצור את היטלר, ו"להעמידו למשפט" נעשה כבר בשנת 1941 על ידי הגנרל הנינג פון טרשקוב, ושלישו, פביאן פון שלבנדורף, עת ביקר היטלר במפקדת "ארמיות המרכז" בחזית הרוסית. אך הביקור נדחה פעמים מספר, ומשהגיע היטלר, היה מלווה במשמר של אנשי אס אס, דבר שמנע כל אפשרות לעצרו.

כשנתיים לאחר מכן, בשנת 1943 הצליח טרשקוב להחדיר פצצת זמן למטוסו של היטלר, כאשר זה חזר מביקור בחזית, אך היא לא התפוצצה.

כשלוונות אלו העבירו את מרכז הכובד של הקשר אל קבוצת גנרלים שישבו בפאריס וברלין, כאשר ביניהם שימש כמתווך ומוציא לפועל הקולונל הרוזן קלאוס שנק פון שטאופנברג. בשלב זה כלל הקשר קבוצה משמעותית של קצינים, שכללה אף את הפילדמרשל ארווין רומל, אשר זכה לפופולריות עצומה בגרמניה, וכן היה מכובד ומקובל על בעלות הברית. כן הצטרפו אל הקשר גורמים אזרחיים - משפטנים, דיפלומטים ואנשי דת.

בשנת 1944 גרמניה היתה בנסיגה בכל החזיתות. בחזית המערבית בעלות הברית נחתו בנורמנדי ב-6 ביוני. בחזית הרוסית היטלר איבד את רוב שטחי רוסיה, והצבא האדום עמד לפני הגבול הבינלאומי של שנת 1941 (תחילת מבצע ברברוסה).

מתוך הערך "קשר העשרים ביולי", ויקיפדיה - האנציקלופדיה החופשית. התוכן מופץ תחת GFDL.